

дователно и месѣцътъ би трѣбало да има 29 и $1\frac{1}{2}$ деня; но такива месѣци би са случиле презъ годината повече отъ 12, и за това е станало потрѣбно да са притуратъ на сѣки месѣцъ по нѣколко деня. Но да притуриме на сѣки изъ тѣхъ само по единъ день, би било малко; а да имъ притуриме по два, би било много. И така, човѣците са рѣшили да притуратъ на нѣкои месѣци по единъ день; а на други по два, — едни месѣци добили 30 деня; а други — 31. Но и това не би било съвсѣмъ вѣрно, и за това на месѣцъ Февруария не само че не притуриле нито единъ день; а още му земале цѣль день: ето защо Февруария (малки Сѣчко) има само 28 деня. Най-послѣ, за да бѣде пълна вѣрността, човѣците направили така, щото презъ сѣки три години, та на четвъртата, да са харизва на Сѣчка по единъ день: ето защо когато е високошна година, то Сѣчко има 29 деня; а не 28.“ — „А-а! тоя е онзи день, въ който са празнува св. Касиянъ.“ — „Така е.“ — „Ахъ, добро е томува, на когото името е Касиянъ: той не трѣба сѣка година да гощава приятелите си за своятъ именни празникъ!“ — „А-а-а! да кажеме, че е и така! А ти чѣсто ли празнувашъ своятъ день?“ — „Азъ никога го не празнувамъ. А я погледайте що праватъ богатите: сѣки день и празникъ, — ту господаринътъ празнува деньтъ си, ту господарката, ту господарчето, ту нѣкое момиченце! А когато въ една къща има много дѣчица, то ти си и празнувай сѣки день!“ — „Добре, добре! Когато са ти оженишъ,